

A Szovjetunió Állami Népi táncgyűjtése a nagy szovjet nép szeretetét hozta el Szegedre

Szombaton délelőtt megint csendesen permetezett a langyos tavaszi eső. A vízcsöppek finom matként lepték be a piros virágok szirmait s vízesek lettek a kis kezek, úttörők kezei, amelyek lehatatlan izgalommal szorongatják a virágcsokrokat. Napsütéses jó időben sem lehet volna jobb a kedvük a pirosnyakkendőű úttörő lányoknak és fiúknak, mint most, amikor a szegedi pártbizottság és a Magyar-Szovjet Társaság küldöttjeivel a Lemezyár kapuja előtt vendégeket vártak. Szeged nagy vendégeit: szovjet embereket, Nemsokára, alig 12 óra után be is futottak a nagy autóbuszok a váravárt vendégeket: a Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtés tagjaival. Nem lehetett megállapítani, hogy vajon hangos éjzenésük, vagy határtalan örömmük volt-e nagyobb, amellyel minden egyes szovjet művészt fogadtak, de az biztos: az átnyújtott virágcsokrok tömegei és a boldogan mosolygó arcok mély szeretetet, igazi érzéseket fejeztek ki. Ez jutott kifejezésre Rudas László elvtárs, a Magyar-Szovjet Társaság megyei titkára üdvözlő szavaiban is. Az MDP csongrádmezei bizottsága, a megyei tanács, az MSZT csongrádmezei titkársága és Csongrád megye dolgozói nevében köszöntötte az együttest.

Az együttes fogadtatása

— Az együttes szegedi szereplése — mondotta — nagymértékben elősegíti majd munkánk termelékenységének emelését és kultúrforradalmunk megvívását is. Ahhoz, hogy a szovjet példa nyomán nagyra fejlődjék az új magyar szocialista-realista művészet szükséges,

hogy tanuljunk a szovjet művésztől. Így válik a mi művésztünk is az emberiség ha adó művészetének szerves részévé így nő majd naggyá a formájában nemzeti, tartalmában szocialista magyar művészet, amely a szovjet művésztől tanulhat, velünk együtt járcol az emberiség boldogságáért, a jövőért és a békéért.

Meleg szavak forró kézsorítások viszonzták a fogadtatást és a rövid ünnepségre kijöttek a kapu elé a Lemezyár munkásai is és szeretettel, lelkesedéssel vették körül a szovjet művészeket. A közvetlen baráti fogadtatás után újból elindultak az autóbuszok és a tanács-háza elé futottak. Nagy tömeg csoportosult addigra itt is össze és a rendezvények friss indulói fogadták az érkezőket. A szegedi pártbizottság nevében Zombori János elvtárs köszöntötte a város szovjet vendégeit, majd Dénes Leó elvtárs, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke hangoztatta, hogy ünnep ez a mai nap Szeged dolgozói számára.

— A szovjet emberekkel való közvetlen érintkezés elősegíti terveinket, munkánkat — mondotta —, de különösen fontos ez a segítség most, amikor az előttünk álló építő feladatok megvalósításának egyik döntő feltétele, a kultúrforradalom népünk nemzeti fontosságú ügye lett.

Sztálin és Rákosi elvtárs eltelésével fejezte be szavait s együtt éljenzett mindenki. Közösen, kitörő lelkesedéssel éltették szovjet emberek, magyar emberek egyaránt a békétábor nagy vezetőjét, Sztálin elvtársat és legkiválóbb magyar tanítványát: Rákosi elvtársat.

bennünket köszöntöttek a díszítések, feliratok, amelyek a szegediek szeretetét sugározták. Tudjuk, hogy ez a szeretet általunk a nagy szovjet népek szől, amely hasonlóképpen mélyen szereti a magyar dolgozókat. Biztos vagyok benne, hogy a most Moszkvában vendégszereplő magyar művészeket a szovjet nép hasonló szeretettel és lelkesedéssel fogadja, mint bennünket itt és most az országban. Remélem, hogy mire hazatérünk, még ott találjuk őket és meghallgathatjuk művészetüket.

Az esti előadás

A Szegedi Nemzeti Színház már jóval félnyolc előtt zsúfolásig megtöltöttek Szeged dolgozói, hogy végignézzék a Szovjetunió állami népi táncgyűjtésének szereplését. A nézőtér pályasorai fölött hatalmas orosz- és magyar nyelvű felirat hirdette: „Köszöntjük kedves szovjet vendégeinket”, középkürt pedig egyetlen felírat állott: „Éljen a nagy Sztálin!”

Percekig zúgott a viharos éljenzés és taps, amikor felgördült a függöny és az egyszerű, világoskék drapériás háttérű színpadon megjelentek az együttes tagjai. Az óriási élményt nyújtó előadást — amelyet részletesen későbbi lapunkban ismertetünk — minden száma után szünni nem akart a tomboló tapsvihár. Nemsokára a művészeket, de a nagy Szovjetuniót és Sztálin elvtársat is élte a közönség, hiszen neki köszönheti ezt a nagyszerű előadást. A szőlőművészeket virágcsokrokkal ajándékozták meg, számaik után egy-egy kis úttörő nyújtotta át azokat. Végül hatalmas piros virágcsokrot kapott s a hosszas éljenzés és tapsok közepette megjelent Igor Mojszejev elvtárs, az együttes vezetője, az Orosz Szövetséges Szocialista Szovjet Köztársaság és a Moldvai Szocialista Köztársaság Sztálin-díjas népművésze, valamint Galperin elvtárs, az együttes karnagya.

Zombori János elvtárs Szeged dolgozóinak szeretetét tolmácsolta

Szeged dolgozói nevében Zombori János elvtárs, az MDP szegedi pártbizottságának első titkára fejezte ki az előadás után még jobban elmélyült szeretetet. Hangoztatta, hogy felejthetetlen élményben volt része az előadás minden résztvevőjének.

— A szocialista művészet olyan művészi megnyilvánulásnak voltunk tanúi — mondotta —, amely nemsokára rendkívüli művészi élményt nyújtott, hanem Szeged kulturális életének további fejlődése szempontjából hasznos tapasztalatokat nyújt számunkra. Ezen az előadás a Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtése művészeinek szerepléséből újból tapasztaltuk a Szovjetunió állandó segítségét a szocializmus építése terén.

Beszélt Zombori elvtárs ezután azokról a hatalmas eredményekről, amelyeket Szegeden is elértünk a Szovjetunió segítségével és példamutatása nyomán, majd a következőket mondotta.

— A ma esti előadásra újra tanúi voltunk a szocialista szovjet kultúra fölényének. Az együttes

A szovjet táncgyűjtés a művészetét és jókívánságait hozta Szeged dolgozóinak

A „Délmagyarország” számára írta:

ALEKSZANDR UKOLICSEV

a Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtés irodalmi részlegének vezetője

A Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtése 14 évvel ezelőtt alakult meg Moszkvában a szovjet kormány határozata értelmében. Az együttes legfőbb feladatai: összegyűjteni, tanulmányozni és propagálni a népi táncművészet motívumait a szovjet dolgozók körében, a népi tánc-folklor alapján, a koreográfia eszközeivel új táncokat, olyan táncokat alkotni, amelyek a szovjet emberek mindennapi életét, tevékenységét és munkáját ábrázolják.

Az együttes megszervezésével és művészi vezetésével Igor Mojszejev tehetséges szovjet balettmestert bízták meg, aki 1924-ben végezte el a táncművészeti szakiskolát a Moszkvai Nagyszínháznál, és ugyanott működött mint szólista, és balettmester. Igor Mojszejev a Nagyszínházban számos balettel előadást rendezett: „Labdarugás”, „A három pocakos”, „Szalambo” stb.

Az együttesben a népi tánc lelkes híveit gyűjtötte össze, egységes előadói stílust honosított meg, kiváló táncosokat nevelt, akik nagy népszerűségnek örvendenek a Szovjetunióban.

A szovjet kormány Igor Mojszejevet a népi táncművészet terén kifejtett kiváló érdemeiért két rendfélével jutalmazta. Ezenkívül megkapta az Oroszországi Sz. F. Sz. K. valamint a Moldvai Sz. Sz. K. népművésze címet és két ízben a Sztálin-díjat.

Az együtteshez művészi tevékenységének első évében a táncosoknak csak egy kis csoportja, mindössze 30 ember tartozott, most pedig ugyanebben az együttesben körülbelül 100 hivatásos táncos működik. A táncokhoz a zenei kíséretet egy kis szimfonikus zenekar, valamint egy népi hangszereken játszó előadócsoport szolgáltatja.

Az együttes műsorán jelenleg több mint 130 néptánc szerepel, amelyeket legnagyobb részben Igor Mojszejev állított össze.

Az együttes zenei irányítását

Szamszon Galperin főkarmester, a zenei részleg vezetője végzi.

A táncruhákat az együttes mellett működő műhelyekben készítik. Az együttes fennállásának 14 éve alatt, majdnem minden szovjet városba ellátogatott és több ízben szerepelt külföldön is.

Az együttes március közepén érkezett Magyarországra, hogy fel lépjen a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap alkalmából. Minden városban, ahol együttesük szerepelt, meleg és baráti fogadtatást tapasztaltunk a magyar dolgozók részéről. A közönség nemcsak úgy fogad minket mint szovjet táncosokat, hanem mint egy baráti országnak, annak a szovjet népek a képviselőit, amelyek hadserege Magyarországot 1945-ben felszabadította a fasiszta bitörők uralma alól.

Napról-napra nő és szélesedik a kultúrkapcsolat a Magyar Népköztársaság és a Szovjetunió között. A szovjet művészek magyarországi utazásai, a magyar művészek moszkvai hangversenyek még jobban erősítik népeink megbont-hatatlan barátságát. Tanúskodhatunk arról, hogy a Szovjetunióban a szovjet nép milyen óriási érdeklődéssel kíséri a magyar nép politikai és kulturális fejlődését. Itt Magyarországon érezzük, hogy a magyar nép milyen nagy érdeklődést tanúsít a Szovjetunió élete, építkezése, kultúrája és művészeite iránt.

Együttesünk boldog, hogy hangversenyek és előadásaink Budapest, Pécs és Miskolcon annyira megnyerték a közönség tetszését. Annak is örülünk, hogy alkalmunk van Szegeden is bemutatni a Szovjetunió népi táncait. Meg vagyunk győződve, hogy találkozásunk még jobban megerősíti a magyar és szovjet nép közötti barátságot.

A Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtése mind a maga, mind a Szovjetunió művészei nevében szívélyes üdvözlést és jókívánságait tolmácsolja Szeged város dolgozóinak.

A szovjet kormány nem járulhat hozzá a népek újabb megfélemlítéséhez

— mondotta Gromiko elvtárs a négyhatalmi diplomata párizsi ülésén

Párizs (TASZSZ). A külügyminiszterhelyettesek április 13-i ülésén a nyugati hatalmak képviselői semmit sem válaszoltak arra a bírálatra, amelyben a szovjet képviselő az előző ülésen részesítette álláspontjukat. Jessup és Parodi felszólalásaira válaszolva Gromiko elvtárs, a Szovjetunió képviselője kijelentette, hogy

a nyugati államok képviselői szavakban meggyezésre kívánnak jutni, a valóságban azonban nem járulnak hozzá, hogy a béke létfontosságú kérdéseit napirendre felvegyék.

Beszédének ezt a részét Gromiko elvtárs a következő kijelentéssel zárta le: „Az a tény, hogy a három hatalom elutasítja a négy hatalom fegyverzet és fegyveres erői csökkentése kérdésének napirendre tűzését, annyit jelent, hogy elutasítják általában a fegyverzet és a fegy-

veres erők csökkentése kérdésének megvitatását”.

Parodi, Franciaország képviselőjének felszólalására válaszolva Gromiko elvtárs megállapította, hogy a szovjet küldöttség módosító javaslatát mesterséges ellenvetéssel utasították vissza a három nyugati hatalom képviselői.

A nyugati hatalmak képviselői javaslatának elfogadása azt jelentené, hogy a fegyverzet és a fegyveres erők csökkentéséről folytatott vita üres fecsegésbe fulladna. Lehet, hogy a három hatalom kormányai ezt elegendőnek tartja, hogy eleget tegyen a közvélemény jogos követeléseinek, a szovjet kormány azonban szembe helyezkedik a népek újabb megfélemlítésével — mondotta beszédének befejező részében Gromiko elvtárs.

A következő ülést április 14-re tűzték ki.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

Phenjan (TASZSZ). A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága közölte, hogy április 13-án a néphadsereg egységei, szoros együttműködésben a kínai önkéntesek egységeivel, valamennyi arcvonalon folytatták a kemény harcot, miközben komoly veszteségeket okoztak az ellenségnek.

A néphadsereg egységei a közép-

ső arcvonalon a legutóbbi néhány nap alatt több mint 1800 katonát és tisztet semmisítettek meg, illetve sebesítettek meg. Megsemmisítettek hat harckocsit, hét gépkocsit és az ellenség sok egyéb harci felszerelését.

A nyugati arcvonalon a néphadsereg egységei április 12-én lelőttek négy ellenséges repülőgépet, közülük egy B 29-es mintájú bombázógépet.

cialista kulturánk megteremtésénél, amely magyar kultúra lesz —, a Szovjetunió szocialista kultúrájából kell merítenünk.

— Ezen a mai felejthetetlen estén Szeged dolgozói újból kifejezték szeretetüket a nagy szovjet nép és szeretet vezére Sztálin elvtárs iránt. Kifejeződött a nagy szovjet bont-hatatlan barátság. Szeged dolgozói újból kifejezték szilárd elhatározásukat a béke harcos megvédése mellett és kifejezték, hogy egységesen sorakoznak fel Pártunk,

Rákosi elvtárs vezetésével Sztálin elvtárs zúgott a békétáborba!

Dörgött, zúgott az éljenzés és a taps: a Szovjetuniót, a Pártot, Sztálin és Rákosi elvtársakat élte a közönség, amelyben még mélyebbé vált az irántuk való szeretet az együttes játéka által. Felejthetetlen, soha nem múló est emlékével távoztak valamennyien a színházból.

A Szovjetunió Állami Népi Táncgyűjtése ma délelőtti 11 és este fél 8 órai kezdettel szerepel ismét a Szegedi Állami Nemzeti Színházban.

Az „Orosz tánc” szereplőinek egy csoportja. Balról jobbra: L. Tyimofejeva, J. Pankratova, D. Agafonova, N. Kulesova, N. Szmelanzkaja és I. Csagadajeva.

Éljen a szovjet-magyar barátság

Az együttes vezetője, Sumov elvtárs, az együttes igazgatója szölt ezután:

— Szívesen hozzuk művészetünket, a szovjet művészetet Magyarországra és a többi népi demokratikus köztársaságba. Szeretnénk, ha szegedi szereplésünk is hozzájárulna a magyar-szovjet barátság megerősítéséhez, amely együttesünk egyik legfontosabb feladata. Szeged dolgozóinak új sikereket kívánunk a munka frontján. Mélyen meghatót bennünket ez a forró üdvözlés és igyekeznünk művészetünkkel válaszolni erre.

Sumov elvtárs az egybegyűlték hosszas tapsától kísérv magyarul munda beszéde végén:

— Éljen a szovjet-magyar barátság!

Zúgott az éljenzés: a Szovjetuniót, Sztálin elvtársat élte mindenki, miközben az ünnepségen résztvevő újabb úttörő csoport valószággal megrohmozta a művészeket és szeretetük friss virágaival halmozta el őket.

Szovjet vendégeink már az első délutánt felhaználták arra, hogy szegedi szereplésük alkalmával megismerkedjenek a várossal. Nagy tetszéssel hallgatták meg a Hungáriában a szegedi Béke-zenekar kitűnő játékát, Zsiga Ernő vezénysével. Minden egyes számot — Budaskin orosz nyitányát, Hacsaturján Kopak-ját, Liszt második rapzódóját, a Rákóczi-nyitányt és a DIVSz-indulót — hosszú tapsokkal jutalmazták.

Ellátogattak a Textilkombináta is. Az üzem minden része érdekelte őket s művészeknél szokatlanul nagy érdeklődéssel kérdezősködtek a termelési eredmények, a különböző munkafolyamatok végzése iránt,

Szovjet művészeknél azonban természetes ez az érdeklődés, hiszen ők minden tettükkel, minden mozdulatukkal együtt élnek a dolgozókkal, művészetükkel éppúgy, mint az üzemek munkásai, a dolgozók jobb életét akarják szolgálni.

Az együttes egyébként igen kel-

Az együttes műsorán szerepelnek a Szovjetunió és a népi demokráciák táncai.

A képen a „Kínai dobtánc”-ot adják elő az együttes művészei a budapesti Városi Színházban.

lemes élményeket szerzett eddig is szegedi tartózkodása során. Ezzel tanúskodnak Alekszandr Okulicsev elvtársnak, az irodalmi részleg vezetőjének szavai, amelyeket a „Délmagyarország” útján üzent Szeged dolgozóinak.

— Rendkívül jól esett az a szíves fogadtatás, amelyben bennünket itt Szegeden részesítettek. Az útvonalakon s a tanácsházán is

táncaiban kifejeződött a Szovjetunió népeinek határtalan hazaszeretete. Kifejeződött ezen keresztül a békés alkotó munka harcos megvédése. Ma este a nagy művészi élmény mellett újra megtanultuk, hogy hazánkat és kulturánkat még jobban kell szeretnünk, hogy kultúrforradalmunkban bátran támaszkodjunk a dolgozó népre. Újra meggyőződünk arról, hogy a szo-